

אורי בן-ארי

הוא נץ

אך אין הוא

מתכוון

„לפי שעה”

לחזור

לקן שלו

בארץ

חת-אלוף בן-ארי (מימין), עם אלוף גונן ורב-אלוף בר-לב במילחמת יום-הכיפורים

פטריוט בניו-יורק

כלל לחזור ארצה בתום תקופת-כהונתו, אלא להשתקע „לזמן מה”, כדבריו, בארץ צות-הברית. על פי השמועה התכוונה אשד תו, מלכה, לרכוש גלרייה לאמנות בניו-יורק, ואילו הוא עצמו עמד לקבל עבודה כדאית מאד כמתרים למיפעל איתרי, בעל ישיבת-התפוצות.

מנכ"ל המשרד, אפריים (אפי) עב-רון, רתח מועם. „בן-ארי לא היה מקבל (המשך בעמוד 28)

כמה ימים, מצא את עצמו מול עובדה מוגמרת. צמרת משרד-החוץ רתחה, אך שתקה. בן-ארי נשאר.

פתח לשחיתות

אך לפני זמן-מה החלו מגיעות אל הנהלת משרד-החוץ שמועות סתור-מות. הן אמרו כי בן-ארי אינו מתכוון

הוא הטיף מוסר ליהודים שלא תמכו בקו הממשלה תמיכה עיוורת, הפיץ דיעות ניציות קיצוניות והשתיק את היונים ש בקרב יהודי העיר.

אחרי הבחירות של מאי 1977 עשה יגאל אלון טובה אחרונה לידו. חצי שנה לפי גי תום תקופת-כהונתו של בן-ארי, הא-ריך לו, בצורה בלתי-רגילה, את תקופת-הכהונה בשנה נוספת. השר החדש, שנכנס לתפקידו כעבור

ת ענה לישראל, ואז תמתח ביקור „רת” זעק הקונסול הישראלי בניו-יורק לעבר עסקן יהודי מקומי חשוב, שי העז להטיל ספק בתבונת צעדיה של ממי שלת בנין.

איש מן הנוכחים לא נדהם. הם התרגו לו זה מכבר לסיגנונו הבוטה של הקוני-סול, וסלחו לו. כי אורי בן-ארי, תת-אלוף (מיל.) וראש-המטה של פיקוד הדרום ב מילחמת יום-הכיפורים, ידוע כלאומן קיי צוני, כנץ וכמטיף לציונות אכזרית. השבוע נדהמו יהודי ניו-יורק בכל זאת. נודע להם כי בן-ארי עומד לסיים את תפקידו — ולהישאר בארצות-הברית.

הסוכר המר

בן-ארי הוא אדם הרגיל להדהים מדי פעם את הציבור.

במילחמת-סיני היה בן-ארי (אז באנר) מעורב בפרשה אפלה של גניבת שקי-סוכר מעזה הכבושה. המוסר של 1956 לא היה דומה למוסר של 1978. בתקופת בן-גוריון לא היה עולה על הדעת שניתן לטשטש מעשה-ביזה של אלוף, או של אלוף-משנה. דויד בן-גוריון נחרד, והסיק מסי קנה קיצונית: אל"מ בן-ארי, או אחד המפקדים הבכירים הידועים והמבטיחים ביותר בצה"ל, סולק מן הצבא.

בן-ארי, שנולד בגרמניה ב-1925, הגיע ארצה בעליית-הנוער, היה בקיבוצים עין-גב ומעגן-מיכאל, שירת בפלמ"ח, היה מג"ד במילחמת-העצמאות. הגיע לדרגת אלוף-מישנה כבר ב-1953. ערב סילוקו הגיע לתפקיד מפקד גייסות השליון. במשך זמן רב אחרי הפרשה שהכתימה את שמו נעלם מעיני הציבור. אך במיל-חמת ששת-הימים כבר לא היה דויד בן-גוריון שר-הביטחון. לבן-ארי ניתן לפקד על חטיבת-שליון בחזית המרכז. במילחמת יום-הכיפורים היה ראש המטה ב חזית-הדרום.

אחרי המילחמה החליט יגאל אלון, מפקד דו של בן-ארי בתקופת הפלמ"ח, לשקם את פקודו. יגאל, שהיה אז שר-החוץ, מי-נה את בן-ארי לתפקיד הקונסול הכללי של ישראל בניו-יורק — אחד התפקידים המבוקשים ביותר בשירות-החוץ. היה זה מינוי פוליטי מובהק.

בכרך האמריקאי הפך בן-ארי שם-דבר. אל היהודים המקומיים התנהג כמושל-צבאי, הנתן פקודות לאוכלוסיה כבושה.

הקונסול הכללי אורי בן-ארי (באמצע) בין ראש-הממשלה רבין והיועץ רחבעם זאבי